

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 307/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Инфостан технологије“ Београд, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Мишко Димитријевић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 87/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 87/24 од 12.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 87/24 од 12.06.2024. године.

Одбија се захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 49/22 од 06.11.2023. године, ставом првим изреке стављено је ван снаге решење о извршењу јавног извршитеља Бојана Костића из ... И.Ивк 988/20 од 23.11.2020. године у обавезујућем делу одлуке о главној ствари и у делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у целости. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.500,00 динара са законском затезном каматом, те да плати суду на име таксе на пресуду износ од 1.608,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 87/24 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке уважена је жалба тужиоца као основана и првостепена пресуда преиначена у побијаном одбијајућем делу тужбеног захтева тако што је одржано на снази решење о извршењу Јавног извршитеља Бојана Костића из ... И.Ивк 988/20 од 23.11.2020. године којим је обавезана тужена да извршном повериоцу исплати на име дуга укупан износ од 32.900,34 динара, односно појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 11.984,17 динара. Ставом другим изреке преиначена је и одлука о трошковима поступка тако што је

одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.984,17 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23 – други закон).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ дуг и оцењено је да тужбени захтев тужиоца основан те је одржано на снази решење о извршењу Јавног извршитеља. О овом праву тужиоца, другостепени су је одлучио уз примену релевантних одредби материјалног права, конкретно Одлуке о начину плаћања комуналних услуга на територији Града Београда, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе тужилац је поднео 27.10.2020. године, а вредност предмета спора је 32.900,34 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка за састав одговора на ревизију тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона парничном поступку из којих разлога је Врховни суд донео одлуку као у ставу трећем изреке применом одредбе члана 165. став 1. Закона парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**